

Dopis nám, co se bojíme...

Sestry a bratři,

bojíte se? Stávající pandemie dává „zabrat“ psychice každého z nás. (I když mi poslední dny přijde, že jsme si už i na ni nějak zvykli.) Ona tak nějak umocňuje a zesiluje všechny naše pocity nejistoty a strachu z neznámého.

Myslím na všechny, kdo se bojí - a zvláště na ty, kdo trpí nějakou úzkostnou nebo podobnou poruchou. Nepíšu jako „odborník na strach“, ale spíš jako jeden z těch, koho se to taky týká :-)

Není důvod cítit se za své strachy provinile. Tyto myšlenky a pocity nejsou úplně v naší moci. Také nemá smysl s nimi bojovat a přemáhat je. Spíš se jim snažme porozumět. Jaké poselství přinášejí? Co nám chtějí ukázat a čemu nás chtějí naučit? Strach ani úzkost prostě přemůžeme vírou a modlitbou tak, že by z našeho života zmizely. Víra a modlitba nám mohou pomoci naučit se s nimi žít. Ale i to představuje celoživotní úkol. Některé dny se to bude dařit lépe a jindy možná hodně, hodně těžko. Není také žádnou ostudou vyhledat odbornou pomoc a brát předepsané medikamenty. Ty sice nevyřeší zdroj našich úzkostí, ale mohou pomoci projít obzvláště obtížnými údobími.

Přeji, aby se nám dařilo s našimi strachy procházet také výzvami současné pandemie a snad jí nakonec i projít :-).

Náš život je v rukou Božích. At' se bojíme nebo ne, at' máme jakékoli pocity, at' to jakkoliv zvládáme“ nebo nezvládáme, *nikdo a nic nemůže nás odloučit od lásky Boží...* ani covid-19 ani cokoli jiného ani naše strachy, či jakékoli jiné pocity... nic... dočista nic... Boží láska je bez hranic a podmínek...

Pokoj a dobro!

Kuřim, 15. dubna L. P. 2020